18 13

SACRORVM FASTVVM POESIS.

FRANCISCI DE ANGELIS
I. C. MEVANATIS

AD ILL.VM ET R.VM INFVLATVM
CAPITVLVM
S. ECCL. LVCANAE

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

TVDERTI,

Tipis Galaſsij, Superiorum licentia, 1671.

ILLVSTRISS.^mo^ ET REVERENDISS.^mo^
INFVLATO
SANCTÆ ECCLESIÆ CATHEDRALIS
LVCANAE
CAPITVLO

Omni obſeruantia Colendiſſimo.

FRANCISCVS DE ANGELIS I.C.
MEVANAS.

Felicitatem.

DEperdito Patre, gementibus ſuccurrere Filijs præſertim per plura ſęcula mœrore affectis pro Parentis Oſſibus recuperandis Virtus equidèm animi apprimè pij eſt, humanæ mentis, nobilis moris, pectoris ingenui. Quam præſtantiſſimam Virtutem, eximiam laudem Lucenſis Eccleſiæ Ordo inclytus numeris

omnibus expleuit, dum Meuanatibus humaniſſimè reſtitutionis iure elargitus eſt inſignem admodùm patrem Oſſium Sancti Vincentij Primi Meuaniæ Epiſcopi, & Diui Benigni Fratris Diaconi: ſicquè lacrymis, votis, & precibus finem impoſuit Meuanatum, amiſſo Parente, ingemiſcentium. At ò miram, & meram Cœlorum moram! Donec in Spoletina Eccleſia, eiuſquè vaſta Ditione coccinum Spectabile Fachenettum Caryon, ac potiſſimùm Meuanatibus frugiferum non vernauit, & ſuper coruſcanti Lucenſis Eccleſiæ firmamento purpureum Bonuiſium Sidus non illuxit, ſeptimumquè à priuatione ſæclum expletum non fuerit, Beneficium Lucentium, Meuanatum gaudium, & publica vota remoratum eſt Cœlum. Nec immeritò; vt enim Pater Omnipotes ſeptimo die requieuit ab vniuerſo Opere, quod patrarat, ità lacrymas Meuanatum poſt ſeptimam annorũ centuriam, Fachenetti Caryonis ſuauitate halante, & Bonuiſio rutilante ſidere, penitùs abſtergere dignatus eſt. O Dei igitur ſummopere myſticum, & perpendendum ſeptenarium! Ad tale Vincentius etiam ſeptenarij pondus ſtatutus fuit, cum ſeptem Clauis, ſeptimo comple-

to

to hedomodario die, meruit à ſummo Numine circùm tempora redimiri. O non cruenti Claui, ſed aurei, qui Plauſtrum mortalitatis ſuper immortalitatis apicem firmarunt! Vos Claui iracundiæ Dei ſeptem frangitis Phialas, & adinſtar ſeptem Diadematum à D. Ioanne deſcriptorum Vincentij caput decoratis. Vos Claui aurea ſeptem eſtis Candelabra, ſeptemquè lucentiſſimæ Lampades ſuper Monte Capitis Vincentij collocatæ, vt ex hoc lumine vniuerſus Terrarum Orbis vias patientiæ, & fortitudinis nanciſcatur. Vos Claui pretioſiſſimi ſeptem ſolidæ eſtis ſapientiæ Columnæ ſuper huius Sanctiſſimi Præſulis capite diſpoſitæ, quæ ſeptem Paracleti dona affluenter omnibus expoſcẽtibus impartiuntur. Vos Claui fortiſſimi ſeptem eſtis Mallei infracturi ſeptem ſigilla, ſeptẽquè ſoluturi ſignacula Libri Vitæ pro Filijs, & Deuotis Vincentij. Vos Claui lucentiſſimi, non Hyades, ſed ſeptem eſtis fulgentiſſimæ Stellæ, quæ mœrentium pectora ſerenatis. Vos tandem Claui mirificiſſimi ſeptem eſtis Angelicæ Turbæ, quæ non flagella, at ſempiterna gaudia canitis. O quàm benè vigeſimo ſecundo die Dominico 1669. per Vin-

cen-

tentij Ciuitatem reboabat illud Leuit. Clanges Buccina Menſe ſeptimo propitiationis tempore in vniuerſa Terra noſtra. Si igitur ad huiuſmodi lætitiæ faſtigium non ſolùm Meuania, ſed tota Vmbria ex præfatis myſticis Portentis per vos Patres colendiſſimos euecta eſt: ne dedignemini ſub veſtro tutiſſimo patrocinio hos tenues Heliconis flores humaniſſimo Corde excipere Vobis etiam in mei perennem animi propenſionem, obſeruantiã, & obſequium ſemper addictos. Valete clementiſſimi Patres, & Summus Rerum Largitor pro tantis collatis in Patriam meam beneficijs parem ſemper gratiam Vobis referat, proùt ſingulis diebus huius inſignis Collegiatæ Vobis cum toto Populo obſtrictum Collegium à D. O. M. ſuppliciter expoſcere, petere, precari, flagitare non deſinit.

PRO-

PROLVSIO

SVB FELICISSIMIS AVSPICIIS

EMINENTISS. ET REVERENDISS.

PRINCIP.

CÆSARIS FACHENETTI

S. R. E.

CARDINALIS Præſtantiſſimi, & Spoletini Antiſtitis Digniſſimi, Meuanatum lacrymæ per multa Sæcula Cœlo effuſæ ob amotionem S. S. Chriſti Martyrum VINCENTII Primi Meuaniæ Epiſcopi, & BENIGNI Fratris Diaconi, ex fortunatiſſimo nunc, & Glorioſiſſimo ipſorum Reditu omnino conquieſcunt, & in perenne triumphale Gaudium conuertuntur.

SA-

SACRORVM FASTVVM
POESIS.

TRiſtitias animi longas in gaudia verſas
Summa cano, ô Superi; Muſæ fauete canēti.
Meuia dum lacrymans vaſta cum ſtrage iacebat,
Mauſolea, Domos, teretes, ſummaſquè Columnas
Euerſas, fractaſquè omnes, ac Fana Viator
Vndiquè cernebat, Camporum lata gemebant
Æquora Barbaricis Armis populata cruentis.
Exuuias ſacras cupiens Theodoricus ille
Gallorum Præſul varias acquirere Diuûm,
Abſtulit è Templo Vincenti, ac Oſſa Benigni,
Vbere lactarant qui te, Meuania, ſacro.
At Meuanates dum ſurrexere ruinis,
Pignora noſcentes tantorum ablata Parentum,
Quæ tenuere nouem in ſacro per ſæcula Templo,
Vndiquè ſingultus, lacrymas è pectore mittunt,
O Cœlum, clamant, quæ ſunt oſtenta timenda,
Nobis atra nimis, plorandaquè ſanguinis imbre?
Nùm poterit ſine Patre dies traducere Natus?

Ah miſerere tui Populi miſerere gementis!
Exaudiquè preces, charum cum Fratre Benigno
Redde Patrem, qui ſeptem ornauit tempora Clauis
Expectatus adhuc Heros per ſæcula ſeptem.
Annuit his votis Axis: mittitquè Ioſephum
Dominici indutum niueo velamine Sancti
Lucenſem claro natum de ſangine Mansî,
Qui, ſpirante Deo, vultu, riſuquè ſerenat
Tunc Meuanatum mœrentia pectora dicens.
Iam vos traxiſtis Cœli cunctantis ab vlnis
Relliquias veſtrum Patrum, qui ſanguine fuſo
Pro ſancta, canaquè Fide, Pietatis honore
Comptenſere minas, iras ſpreuere Tyranni:
Si Præſul Cæſar, tyrio qui murice fulget,
Sacro quiue regit Spoleti munere Gentes,
Bonuiſium Patrem, Sacris qui temperat Vrbem
Lucenſem exemplis, doctrina, & moribus ornat,
Expoſcat: Meuanates tunc poplite curuo
Cæſaris implorant numen, qui comis adhæret
Supplicibus votis, Populi pia vota ſecundat.
Exhilarate ãnimos, palmas extollite Cœlo:
Bonuiſij Sidus cælſo de vertice Lucæ
Omnia dat Nobis ſeptem poſt ſæcula veſtros

Solando angores, veſtras lacrymaſquè diurnas.
Cæſaris vt primum volitant oracula labris
Bonuiſij ad Stellam, Lucenſis Clerus, in vnum,
Inclytus, atquè pius, clariſſimus, eximiuſue
Cogitur, & digno Lucæ Paſtore iubente,
Cæſaris ad Proceres inſtantia vota legantur;
Clerus, & Antiſtes dicunt: nùm digna neganda?
Haud ità: nam dignũ eſt lacrymoſis reddere Natis
Oſſa Patrum: noſtrum ſic vaticinatur, & Aſtrum:
Cæſaris optatum impellit: ſic Spiritus Almus
Nos inflat: ſic Heroes ſacriquè repoſcunt.
Ergo dum Feſtum toto celebratur in Orbe
Flaminis Ætherei, tùm deſumantur ab Ara
Fragmina ſacra Patrum, ſub qua fulgente quieſcũt.
Vix ea feſtinant. & tempore iuſſa faceſſunt,
Quo caput exertat denſiſſima ſidereum Nox,
Et placidos per membra ferit languentia ſomnos.
Tum Crus ſacratum, Cubituſue locatur in Arca
Principis occluſà ſigno portandus ad Arces
Meuaniæ, tantum quæ cùm reſciuit honorem,
Omnes inflexit blanda dulcedine ſenſus,
Atquè omnes laurus, & cuncta trophæa parauit.
Cum verò Titan liquidis caput extulit vndis,

Relli-

Relliquias fidus ſumpſit tunc Manſius iſte,
Et nos ad Meuanates ea gaudia geſſit,
Quæ totis animi latebris infixa manebunt,
Promeritum è fibris nunquàm Lucenſe reuellent.
Et cum Griphorum Auguſtam veniſſet ad Vrbem,
Annua tùm Petri ſolemnia forte redibant,
Cuius Diſcipulus Vincentius extitit, eius
Et Petrus carus, vigilans, fiduſquè Magiſter.
Fama vbi nos tetigit tantarum nuncia rerum,
Extemplò noſter Protoconſul Titus anhelans,
Piergiliuſquè Prior vigilans, ac prouidus aiunt.
O' Popule, ò Ciues nobiſcum ducite greſſus,
Ad celebrē Peruſinā Vrbem properemus ouantes;
Fauerunt Superi: Pietas Diuina querelas
Audiuit noſtras, dum reddidit Oſſa Parentum:
Nimirùm ò formoſa dies! quæ ſeptima verno
Sole coruſcauit Nobis Myſteria pandens.
Septima lux noſtrū Heroem iam vexit ad Aſtra
Clauorum ſeptem pulchro Diademate cinctum:
Septima noſquè dies ditat poſt ſeptima ſæcla.
His dictis, alacres Turrena ad mœnia tendunt,
Et Populi, ac Procerum magna comitante Caterua:
Quò dùm perueniunt, certatim pectore firmo

Obſequium antiquum renouant, Diuiſquè latriam.
Aſt o prodigium nullis effabile verbis!
Oſſa, Grege inſpecto, viſa hàs fudiſſe loquelas.
Grex dilecte mihi, quem toto corpore cæſo
Tantùm dilexi, quantùm per ſæcula plura
Optaui gratoquè meo cum Fratre Benigno,
Vt te complectar, magnoquè à Cæſare Templum
Sacratum ſubeam, tales mihi diligo Sedes.
Cuncti ergo vnanimes iucundo nomine Ieſu
Qui fruimur, Petri dum ſacra colenda recurrunt,
Vertamus Meuanates veſtigia ad Oras:
Pabula ſi fidei dedimus, dabimuſquè per æuum
Omne Bonum: vt læti valeatis ſcandere Cœlum.
Ad te dū celerant igitur ſacra Fragmina curſū,
Inuiſura vetus ſacrum, amplexuraquè, Ouile,
Quæ tibi non dantur Meuanas omnia rerum?
Quæ non eduntur vitæ miracla petenti?
Non, mihi ſi linguæ centum ſint, oraquè centum,
Ferrea vox, immenſas Diuûm expromere grates,
Et Miraclorum percurrere nomina poſſem.
Aſſiſium dicat, dicat Cannaria tota:
Munera quanta tulit, quanta hìnc oſtenta recluſit
Cœlum, quando illas errarunt Oſſa per Oras.

For-

Fortunata nimis ſed tu Meuania priſca
Cæſare ſub tanto, dum munera tanta reportas!
Sedentur lacrymæ, ſic mox ceſſentquè dolores:
Excipis Heroes, feſto clamore ſalutas:
Subuolitant Ignes, luceſcunt lumina ad Ædes:
Ænea conſonitant noſtris de Turribus altis:
Innumeri Scloppi conſcendunt Æthera longè:
Pompoſo cultu hi Diui circumquè feruntur,
Totquè ſub obſequio præcedunt Martyris Oſſa,
Quot veneraris ouans Sanctis Meuania Templis:
Relligioſa Cohors, omnes laycique Sodales
Incedunt humiles ſignum, Cereoſquè gerentes:
Clerus & indutus Caſulæ, ac Pluuialis amictu
Albis inſequitur facibus, ſic Muſica Turma
Diſpartita Choris diuerſis compita complet
Concentu, Plectris, Liris, Citharaquè ſuaui.

Inde Magiſtratus pompa, faſtuquè ſequuntur
Prætor Oliuerius noſter grauitate coruſcans
Patricios inter Patriæ, quam limpida Lympha
Oſtentat cunctis gelido de vertice Montis.

Nobilitat Feſtum Cæſar, comes additur vnà
Radulouicius Archiepiſcopus ipſe Teatæ,
Nuceriæ Paſtor, Præſes Peruſinus, & omnis

Vmbrigenæ Gentis Rector,magnuſquè Dynaſtes,
Eximiæ Cybus prognatus origine ſtirpis :
Franciſci Sancti Summus Rectorquè,Paterquè :
Spoleti Bandinellus Moderator & Vrbis,
Purpura quem decorat Genitoris, Pontificiſquè
Infula nobilitat tripſicato iure verenda :
Fulginas itèm Rector, Procerumquè caterua
Nobilis, ingenua ad Feſtum venere frequentes.
Setia quem genuit,Caroluſque Minorida Frater
Mirandus pietate ſua, doctiſquè libellis
Summiſsis precibus tendens ad ſidera mentem
Hoc Sacro cultu fruitur, magnalia Diuûm,
Et feſtum, lætumquè diem, deuotaquè cuncta
Pontifici Nono Clementi enarrat ad vnguem,
Vrbis dum gaudens ad limina ſacra reuertit.
Magnanimus Papa hæc arrectis auribus haurit :
Commendat cultum : dicit nos reddere noſtris
Paſtorem Pietas hæc Meuanatibus arctat.
Aulæa exornant paſsim, & Periptaſmata Calles
Omnes Telarum denſo velamine tectos :
Ingenteſquè nitent lunatis frontibus Arcus
Arte colorati Sanctorum geſta ferentes.
Optima Vitis Aqua irriguo ſcatet ore perennis :

Et

Et varij exurgunt Fontes humore Lyei:
Vſus Oliuarum nulli de Fonte negatur:
Et Cereris guſtant fructus de munere Gentes:
Perfundit Populus flores, Bellaria grata,
Condita fraganti, & fundit Bellaria muſco.
Grande Triũphorũ eſt omen: ſic Tympana læta
Concrepuere ſono, Lituiquè, Tubæquè canoræ:
Vexilla effulgent, & Gentes vndiquè plaudunt:
Octauamquè ſacrã celebrant Septembribus horis:
Laudes perſoluunt Superis, grateſquè rependunt:
Vmbrigeni Populi exultant: clamore reſultant
Sidera lætifico: clementior Aura renidet:
Omnis lætitijs, & plauſibus inſonat Æther:
Cæſar, & ipſe canit, tantos recinitque Triumphos:
Vociferant Populi cuncti per compita noſtra.
Æternos Cæſar viuat, iam viuat in annos.
Laus igitur ſemper Vincentio, honorquè Benigno,
Numinibus magnis, clementibus atquè Patronis.

FINIS.

Per

Per Ill.[ri] & admodum Ex.[ti] Dño FRANCISCO de Angelis I. C. Meuanati.

ELOGIVM.

IO: FRANCISCI GVARINI I. V. D. MONTISFALCHIENSIS.

DVm Vincentiados cecinit Vateſquè Poema
Non minùs egregiè, quàm ſimul ore ſacro;
Pieridum Chorus en tacuit: namquè Angelus iſte
Vincit eas cantu, vincit & arte magìs.
Caſtalij fontis labijs bene ſciuit in Vndis
Suaue, ſacrumquè nimis lambere dulce melos.
Ecce Vetuſta fuit Vati Meuania Mater,
Plurima quæ peperit germina docta, Viros.
Heros hic Patriæ Vincentij acèrba dolorum
Præſulis, & Chriſti Martyris arma canit.

Heroi-

Heroico verſu celebrare debebat & Heros
 Quam tulit Antiſtes aſperitate necem.
Is quoquè permultos decorauit carmiue Diuos
 Vocibus Angelicis, ſicut & ipſe ſolet.
Nùnc faſtum,feſtum,recinit, plauſuſue,triumphos,
 Heroum in reditu, lætificumquè diem,
Voce rudi abſimili ſileat mea Muſa referre
 Huius ytrumquè pium, nobile Vatis Opus.

Eidem

Eidem Auctori

IOSEPHI PALMAE I. V. D. MEVANATIS.

DVm dico Franciſce, aue:
Nouo Opere tu faue:
Faue quæſo, quantùm vales,
Tua Muſa præſtas ſales.
In lucem Vincentiados,
Dediſti, Benigniados.
Nunc Choragium Apparatum
Sacris Oſſibus delatum
Prodis, pia vt Corda vras
Redolendum fore curas.
Sic Agrum Cœli aras,
Illiuſquè viam paras,
Vt què diſcam tecum ſanam
Vernacula lingua canam.

SO-

SONETTO.

DAlle Siriache Sponde il Legno Altiero
Colmo di Gente valoroſe, e Sante,
Qual Carro baldanzoſo, e trionfante
Mouè il primo Nochier d'ogni Nochiero;

Moſſo è tra queſti vn Vincitor primiero,
Ch'eſſendo del patir eſperto Amante,
L'eſprime col ſoffrir forte, e coſtante,
Ne pauenta di morte erto Sentiero.

Fiaccole, Fruſte, Aculei, e Battiture
Fere, Leon, Fune, Macigni, & Acque;
Accende, accoglie, abbraccia qual venture;

Mitiga, ſcioglie, infrange, e ſol gli piacque,
Patir di ſette Chiodi aſpre punture,
Con cui ſpirò Vincenzo, e al Ciel'rinacque.